

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Конституцията на Република България в своя чл. 149, ал. 1, т. 2 предоставя на Конституционния съд правото да установява противоконституционност на законите и отделни техни текстове. Ползвайки се от тази конституционна възможност, отправям до Вас искане да постановите противоконституционност на чл. 34, т. 1 и т. 2 и чл. 35, ал. 1 от Закона за административно-териториалното устройство на Република България (ЗАТУРБ), приет от Народното събрание и обнародван в ДВ бр. 63 от 14 юли 1995 г.

Уреждайки създаването на административно-териториални и териториални единици в Република България, както и извършването на административно-териториални промени, ЗАТУРБ определя и механизма за промяна на един от основните белези на населеното място и селищното образувание - наименованието. Регламентирайки тази материя и допълвайки президентското правомощие по чл. 98, т. 13 от Конституцията, законът се стреми да даде съвременни решения, като определя кои обекти са „населени места“ и „селищни образувания с национално значение“. Но текстовете на чл. 34, т. 1 и т. 2 и чл. 35, ал. 1 от ЗАТУРБ ограничават посоченото конституционно президентско правомощие и по този начин противоречат на Конституцията.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Правомощието на президента на Републиката да наименува обекти с национално значение и населени места произтича пряко от разпоредбата на чл. 98, т. 13 от Конституцията. Терминът „наименува“ включва и преименуване на вече наименувани обекти с национално значение и населени места и даване имена на нововъзникнали. Това е едно типично президентско правомощие, което не е обвързано от конституционният текст с предложение на Министерския съвет и не може да бъде обвързано по такъв начин от законова разпоредба чрез съдържащ се в нея механизъм и процедурни правила за реализиране на това правомощие.

ЗАТУРБ, като определя реда по който се осъществява промяна на наименование на населено място, предвижда, че „общинският съвет на основата на положителен вот от допитване до населението в двумесечен срок приема решение, което чрез областния управител изпраща до Министерския съвет“ (чл. 34, т. 1). От своя страна „Министерският съвет приема решение, с което предлага на президента на Република България да извърши промяната“ (чл. 34, т. 2). Един такъв важен за живота в населено място акт, какъвто е указът на президента за наименуване (преименуване), безспорно следва да се опира на демократичния принцип, съобразяване с мнението на жителите и с общонационалните интереси. Правомощието по чл. 98, т. 13 от основния закон не се упражнява от президента произволно, а в конституционните рамки и в съответствие с основния конституционен принцип на демократизма. Възлагането на Министерския съвет със свое решение да предложи на президента да извърши промяна на наименованието на населено място практически ограничава конституционното президентско правомощие в тази област. Същото се отнася и до чл. 35, ал. 1 от ЗАТУРБ, който постановява, че „промяна на наименование на селищно образувание с национално значение се извършва с указ на президента на Република България по предложение на Министерския съвет.“

Следователно ЗАТУРБ, с текстовете на чл. 34, т. 1 и т. 2 и чл. 35, ал. 1, лишава президента от правото самостоятелно или по предложение до него от орган на местното самоуправление и местната администрация да осъществи промяна на

наименование на населено място и селищно образувание с национално значение.

Правомощието на президента по чл. 98, т. 13 от Конституцията не е безконтролно. Указът на президента за наименоване на обект с национално значение или населено място трябва да бъде приподписан от министър-председателя или от съответния министър (чл. 102, ал. 2 от Конституцията) за да бъде конституционносъобразен. Освен това, основният закон изчерпателно посочва случаите, в които президентските правомощия се осъществяват по предложение на Министерския съвет. Такова изискване липсва в чл. 98, т. 13 от Конституцията.

Като имам предвид голямата правна и обществена значимост на това конституционните правомощия на държавните органи да не бъдат ограничавани със закони и на основание чл. 150, ал. 1, във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, правя настоящото искане Конституционният съд да обяви за противоречащи на чл. 98, т. 13 от Конституцията текстовете на чл. 34, т. 1 и т. 2 и чл. 35, ал. 1 от Закона за административно-териториалното устройство на Република България.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА:

